

Motion till riksdagen 2025/26:2781

av **Isabell Mixter m.fl. (V)**

En starkare ekonomisk familjepolitik

Innehållsförteckning

Innehållsförteckning	1
1 Förslag till riksdagsbeslut.....	2
2 Utvecklingen av den ekonomiska familjepolitiken	3
2.1 Stärk den ekonomiska familjepolitiken	4
2.2 Avtrappning när bidrag upphör	4
3 Bostadsbidraget	5
4 Barnbidraget	6
5 En jämställd föräldraförsäkring med barnen i centrum.....	7
5.1 Föräldraförsäkringen i familjer med fler än två föräldrar.....	8
5.2 Deltagande under graviditeten	9
5.3 Stärkt socialförsäkringsskydd för gravida	9
5.4 Ersättningsnivåerna.....	9
5.4.1 Höj taken i föräldraförsäkringen	9
5.4.2 Höj grundnivån i föräldraförsäkringen	10
6 Utredningen om en modern föräldraförsäkring.....	10
6.1 Ny modell för föräldrapenning	11
6.2 Utredningens övriga förslag	12
7 Omvårdnadsbidraget och merkostnadsersättningen	12

1 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om att indexera tak och ersättningsnivåer inom den ekonomiska familjepolitiken och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med en strategi för att säkerställa att den ekonomiska familjepolitiken bättre når sitt mål och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda möjligheten att trappa ned vissa ersättningar inom den ekonomiska familjepolitiken i syfte att möjliggöra en omställning när ersättningarna upphör och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med en modell för bostadsbidraget baserad på Vänsterpartiets förslag och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör påskynda införandet av månadsavstämningar i bostadsbidraget i enlighet med BUMS-utredningen och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om att höja barnbidraget med 400 kronor per månad och prisindexera det och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om en individualiserad föräldraförsäkring och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om att införa en lagstadgad rätt till ledighet för föräldrar att närvara vid vårdrelaterade besök i samband med graviditet och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag utifrån betänkandet Ett modernare socialförsäkringsskydd för gravida (SOU 2023:23) enligt beskrivningen i motionen och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att höja taken i föräldraförsäkringen (föräldrapenning, tillfällig föräldrapenning och graviditetspenning) så att 80 procent av löntagarna har inkomster under taket, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör höja grundnivån i föräldraförsäkringen till 340 kronor per dag och inkomstindexera den och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag baserat på modellen i slutbetänkandet Jämställt föräldraskap och goda uppväxtvillkor för barn – en ny modell för föräldraförsäkringen (SOU 2017:101) om att styra uttaget av föräldradagar till barnets första levnadsår och undvika att försäkrade sparar föräldradagar, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag baserat på modellen i slutbetänkandet Ett trygghetssystem för alla – nytt regelverk för sjukpenninggrundande inkomst (SOU 2023:30) för att

anpassa skyddet för SGI till företagare och studerande och tillkännager detta för regeringen.

14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om ett förtydligande av synen på föräldraansvaret enligt lagstiftarens intentioner och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om att åtgärda bristerna i omvårdnadsbidraget och merkostnadsersättningen enligt ISF:s utredning när det gäller Försäkringskassans tillämpning och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om att säkerställa kompensation för de som drabbats och riskerar att drabbas av bristerna i införandet av omvårdnadsbidraget och tillkännager detta för regeringen.

2 Utvecklingen av den ekonomiska familjepolitiken

Under 2022 minskade hushållens reala inkomster för första gången sedan 1990-talet. De reala inkomsterna fortsatte minska under 2023, men under 2024 beräknas de ha ökat. Det är senaste årens snabba prisökningar på basvaror såsom el, boende, mat och drivmedel som orsakat denna utveckling, samtidigt som regeringen inte kompenserat för prisökningarna. Det har lett till att många hushåll har haft svårt att klara sin grundläggande försörjning. Trots att prisökningarna har stannat av är läget fortsatt mycket tufft, särskilt för de sämst ställda hushållen. Denna utveckling beskrivs i Försäkringskassans rapport Barnhushållens ekonomi – Resultatindikatorer för den ekonomiska familjepolitiken (2025).

Målen för den ekonomiska familjepolitiken är att bidra till en god ekonomisk levnadsstandard för alla barnfamiljer, att bidra till minskade skillnader i de ekonomiska villkoren mellan hushåll med och utan barn samt att bidra till ett jämställt föräldraskap. Mycket tyder på att politiken har blivit allt sämre på att uppfylla dessa mål sedan 1990-talet.

Förmågan hos förmånerna i den ekonomiska familjepolitiken att minska den ekonomiska utsattheten har minskat markant under 2000-talet. Räknar man bort den ekonomiska familjepolitikens ersättningar från hushållens disponibla inkomster hade förekomsten av låg relativ ekonomisk standard varit lika stor under 2024 som vid millennieskiftet, omkring 24 procent. 2000 minskade andelen barnhushåll med låg relativ ekonomisk standard med nära två tredjedelar, tack vare förmånerna – från 23 procent om förmånerna inte hade funnits till 8 -procent med förmånerna. 2024 beräknas den ha bidragit med en minskning från 24 procent till 16 procent. Det är framför allt de behovsprövade bidragen som har mist sin förmåga att minska andelen ekonomiskt utsatta hushåll.

Enligt Försäkringskassans rapport Barnhushållens ekonomi – Resultatindikatorer för den ekonomiska familjepolitiken (2025) väntas realinkomstökningen synas i alla typer av hushåll, men den väntas vara större i hushåll med högre inkomster. De ekonomiska klyftorna kommer därmed att öka, samtidigt som de hushåll som pressats hårdast av den ekonomiska krisen fortsatt kommer att leva med mycket små eller inga marginaler.

Enligt Swedbank har barnbidragets reala värde inte någon gång under de senaste 50 åren som banken följt hushållens ekonomi varit så lågt som i år. När banken började sina mätningar 1974 täckte barnbidraget 32 procent av en genomsnittlig tioårings nödvändiga levnadskostnader (exklusive boendet) – att jämföra med 2025 då det täcker 25 procent. För sju år sedan höjdes barnbidraget till nuvarande nivå (1 250 kronor i månaden). Då räckte det till 36 procent av en genomsnittlig tioårings nödvändiga levnadskostnader (exklusive boendet). Även underhållsstödet, som ensamstående föräldrar kan få från Försäkringskassan, har minskat med 18 procent i fasta priser sedan den senaste höjningen 2021, enligt Swedbanks beräkningar.

I rapporten Barnhushållens ekonomi (från 2025) konstaterar Försäkringskassan att oavsett vilket mått man använder är det vanligare med ekonomisk utsatthet i hushåll med ensamstående mammor och hushåll med utrikes födda föräldrar.

2.1 Stärk den ekonomiska familjepolitiken

Vänsterpartiet förespråkar förstärkningar i de generella välfärds- och trygghetssystemen framför satsningar på de behovsprövade ersättningarna som snarare bör ses som delar av de yttersta skyddsnäten.

Vänsterpartiet menar att den trend som beskrivs ovan måste vändas och att det är en av de viktigaste frågorna i socialförsäkringspolitiken. Fler ersättningar inom socialförsäkringen bör indexeras, i första hand inkomstindexeras, för att motverka att klyftorna fortsätter att växa. Inom den ekonomiska familjepolitiken är det framför allt barnbidraget och bostadsbidraget som bör indexeras.

För att stärka socialförsäkringens inkomstutjämningseffekt anser Vänsterpartiet att ersättningarna i den bör vila på ett antal principer som varierar beroende på typ av ersättning. Vänsterpartiet anser att de inkomstrelaterade ersättningarna, inkluderat tak och grundnivåer, ska inkomstindexeras på sikt. Kostnadsrelaterade ersättningar, såsom barnbidrag och bostadsbidrag, ska prisindexeras och fasta belopp ska endast användas undantagsvis. Vidare anser vi att ersättningsnivåer och tak bör utformas så att 80 procent av löntagarna får 80 procent av lönen i ersättning. Dessa principer vägleder Vänsterpartiets politik avseende tak och nivåer på ersättningar inom socialförsäkringen.

Regeringen bör återkomma med förslag om att indexera tak och ersättningsnivåer inom den ekonomiska familjepolitiken. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

Regeringen bör även återkomma med en strategi för att säkerställa att den ekonomiska familjepolitiken bättre når sitt mål. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

2.2 Avtrappning när bidrag upphör

Ersättningarna i den ekonomiska familjepolitiken är av naturliga skäl knutna till olika åldersgränser. Att dessa ersättningar (exempelvis bostadsbidrag och studiebidrag) upphör till följd av att ett barn passerar en åldersgräns eller avslutar sina gymnasiestudier är i grunden rimligt. Det kan dock få stora effekter för det enskilda hushållet och familjens ekonomi. I de flesta fall är denna effekt sannolikt tillfällig, men den kan ge mer långsiktiga konsekvenser för vissa.

Även om behov av försörjningsstöd som kan uppstå i dessa fall ofta är tillfälliga, är försörjningsstödet krav sådana att de kan vara svåra att uppfylla. Om ersättningarna trappades ned stegvis i stället för att avslutas abrupt skulle omställningen, t.ex. tills det att den som avslutat sina gymnasiestudier påbörjat högskolestudier, fått arbete eller skrivits in i ett arbetsmarknadspolitiskt program, kunna underlättas. Exakt vilka ersättningar som bör trappas ned på detta sätt och hur en nedtrappning ska formuleras bör utredas.

Regeringen bör utreda möjligheten att trappa ned vissa ersättningar inom den ekonomiska familjepolitiken i syfte att möjliggöra en omställning när ersättningarna upphör. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

3 Bostadsbidraget

Bostadsbidraget är inkomstprövat och uppbärs av människor med små ekonomiska resurser. Det är därför ett mycket träffsäkert instrument för att höja inkomsterna för de som har det sämst ställt. Under pandemin införde regeringen tillfälliga höjningar av bostadsbidraget efter påtryckningar från bl.a. Vänsterpartiet. Dessa gällde juli till december 2020 och motsvarande period 2021. Till följd av den höga inflationen infördes samma tillfälliga höjning under motsvarande period 2022. De tillfälliga höjningarna uppgick vid samtliga dessa tillfällen till 25 procent av storleken på det preliminära bostadsbidraget. Omkring 120 000 hushåll fick varje månad ett höjt bostadsbidrag med i genomsnitt omkring 750 kronor under de perioder höjningarna gällde. Genom budgetbeslutet för 2024 genomfördes ytterligare en förlängning av det tillfälligt höjda bostadsbidraget. Förlängningen gällde det första halvåret 2024 och under den perioden får mottagarna av bostadsbidrag 40 procent mer än sitt preliminära bostadsbidrag. Höjningen innebär att tilläggsbidraget ökade till omkring 1 200 kronor i genomsnitt. Genom vårandringsbudgeten för 2024 förlängdes den tillfälliga höjningen av bostadsbidraget ytterligare ett halvår.

I budgeten för 2025 förlängde regeringen tilläggsbidraget till den 30 juni 2025, men sänkte nivån tillbaka till 25 procent av det preliminära bostadsbidraget. I vårandringsbudgeten 2025 föreslogs ingen förlängning av tilläggsbidraget, trots omfattande kritik från Vänsterpartiet, övriga oppositionspartier och en lång rad civilsamhällesorganisationer och debattörer. Regeringen har motiverat avskaffandet av tilläggsbidraget med att ”inflationsbekämpningen har haft effekt och kampen mot den höga inflationen är nu vunnen. Inflationen beräknas vara på en fortsatt låg nivå”. Att inflationen gått ned betyder att prisökningstakten sjunkit, inte att priserna sjunkit. De som har bostadsbidrag lever med mycket små resurser. Dessa resurser väljer regeringen att minska, samtidigt som priserna fortsatt är mycket höga. I stället prioriterar regeringen skattesänkningar till dem med högst inkomster.

Vänsterpartiet har välkomnat det tillfälliga förhöjda bostadsbidraget, men hela tiden påtalat att bostadsbidraget behöver reformeras i grunden. Bostadsbidraget har urholkats under lång tid, vilket har resulterat i att färre har fått ta del av det och att det ersätter en mindre del av boendekostnaden. Ett höjt bostadsbidrag konstrueras så att andra inkomster, t.ex. försörjningsstöd, inte minskar i samma omfattning som bostadsbidraget ökar. För att fler ska kunna ta del av bostadsbidraget behöver inkomstgränserna höjas så att fler får rätt till bidraget och fler får ett större bidrag. Likaså behöver gränserna för

bostadskostnaderna höjas. I dag betalar den absoluta majoriteten av bostadsbidragsmottagarna hyror som är högre än taket för bostadsbidraget, vilket gör att de kompenseras för en relativt liten del av hyreskostnaderna. Dessa båda gränser behöver sedan inkomstindexeras så att deras värde inte urholkas från år till år.

I och med att boendekostnaderna ökat kraftigt de senaste åren och bidrar till att många hushåll är ekonomiskt pressade anser Vänsterpartiet att det är rimligt att fler grupper, även hushåll utan barn, omfattas av bostadsbidraget. Även om regeringen nu aviserat att man avser att höja bostadsbidraget något, så krävs en mer omfattande reform av bostadsbidraget.

Regeringen bör återkomma med en modell för bostadsbidraget baserad på Vänsterpartiets förslag. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna. Vänsterpartiet avsätter resurser för detta i budgeten för 2026 (se motion 2025/26:2792).

I dag är risken för skuldsättning i samband med bostadsbidrag hög, eftersom bostadsbidraget betalas ut som preliminärt bidrag baserat på de uppskattade inkomsterna under det kalenderår som bidraget betalas ut. Det är först när Skatteverket har beslutat om slutlig skatt som inkomsterna är kända och om hushållen då har fått för högt bostadsbidrag blir de återbetalningsskyldiga. Ofta handlar det om betydande belopp som krävs tillbaka, vilket gör hushåll skuldsatta. Skulder p.g.a. bostadsbidrag är de sammanlagt största skulderna som enskilda har till Försäkringskassan. I BUMS-utredningens slutbetänkande som presenterades i januari 2022 föreslås att de uppskattade inkomster som ligger till grund för bostadsbidraget ersätts med månadsavstämningar av bostadsbidraget så att de nivåer som betalas ut står i relation till hushållets faktiska inkomster. Detta skulle markant minska risken för skuldsättning. Regeringen har tillfört medel till Försäkringskassan under 2024 för införandet av månadsavstämning i bostadsbidraget. Det är snart tre år sedan förslaget lades på regeringens bord och det är mycket angeläget att det införs snarast. Regeringen agerar alltför långsamt i frågan, och under tiden drabbas ekonomiskt utsatta hushåll mycket hårt.

Regeringen bör påskynda införandet av månadsavstämningar i bostadsbidraget i enlighet med BUMS-utredningen. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

4 Barnbidraget

När Vänsterpartiet fick igenom en höjning av barnbidraget i budgetförhandlingarna med S-MP-regeringen 2018 var det första gången som barnbidraget höjdes sedan 2006. Bidragets faktiska värde hade då successivt sjunkit med 11 procent, och i takt med att det reala värdet minskade sjönk bidragets förmåga att utjämna de ekonomiska villkoren mellan familjer med och utan barn.

I samband med de snabba prisökningarna på hushållens basvaror har barnbidraget återigen urholkats. Våren 2025 konstaterade Swedbank i en analys att barnbidraget endast täcker 25 procent av de nödvändiga kostnaderna för en tioåring. Det kan jämföras med 28 procent 2023 och 40 procent 2018. Swedbank konstaterar vidare att barnbidragets reala nivå inte varit lägre någon gång under de över 50 år som banken har följt hushållens ekonomi.

Barnbidraget behöver inflationsskyddas för att även fortsättningsvis leva upp till sitt syfte. Vänsterpartiet anser därför att barnbidraget bör höjas med 400 kronor per månad

för att komma upp på en nivå så att barnbidraget återigen kan bidra till att täcka hushållens basala utgifter och därefter bör barnbidraget prisindexeras så att inte dess värde på nytt urholkas i takt med inflationen. Förslaget beskrivs närmare i Vänsterpartiets budgetmotion (2025/26:2792).

Regeringen bör återkomma med förslag om att höja barnbidraget med 400 kronor per månad och därefter prisindexera barnbidraget. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

5 En jämställd föräldraförsäkring med barnen i centrum

Hur föräldrar ska förmås att fördela ansvaret för hem och barn lika är en av de mest centrala jämställdhetsfrågorna. Det är väl belagt att det ojämna uttaget av föräldraledigheten har negativa effekter på kvinnors löneutveckling och anställnings- och arbetsvillkor samt sjukfrånvaro.

Enligt TCO:s jämställdhetsindex tog kvinnor ut 68,3 procent av dagarna med föräldrapenning och tillfällig föräldrapenning för vård av barn (vab) under 2022 och män resterande 31,7 procent av dagarna. Sedan 2007 har det skett en relativt stadig, men långsam, förändring mot en mer jämställd fördelning av föräldradagarna. Under de senaste åren har takten dock avtagit. Under 2022 och 2019 gick utvecklingen till och med bakåt och männens andel minskade för första gången sedan 2007.

Att kvinnor och män är hemma olika mycket med barn vet arbetsgivarna. Därmed kan de se en ”risk” för framtida föräldraledighet när det gäller kvinnor i fertil ålder, vilket spelar in vid såväl rekrytering som lönesättning och beslut om befordran eller fortbildning. På motsvarande sätt räknar arbetsgivare med att män som blir föräldrar ska jobba på i oförändrad takt och inte vara frånvarande för att ta hand om sina barn. Arbetsvillkoren på manligt dominerade arbetsplatser är därmed inte alls anpassade till att de anställda också ska kunna ta föräldraansvar. Undersökningar från bl.a. Göteborgs universitet har också visat att många arbetsgivare är direkt negativt inställda till att män tar ut föräldraledighet.

Dessa förväntningar och strukturer återskapar det förlegade mönstret att hem och barn är kvinnors ansvar, medan mäns huvuduppgift är att arbeta och försörja familjen. Ska detta mönster ändras krävs en radikal förändring av det faktiska uttaget av föräldraledigheten och det dagliga ansvaret för barn och hemarbete. De enda större förändringar i fördelningen av mäns och kvinnors uttag av föräldraledighet som åstadkommits sedan försäkringen infördes på 1970-talet har skett som följd av ökad kvotering. Tillsammans med regeringen drev Vänsterpartiet igenom den tredje reserverade månaden i föräldraförsäkringen 2016. En analys från Försäkringskassan visar att den har lett till ett mer jämställt uttag av föräldradagar. Analysen visar samtidigt att det är långt kvar till ett jämställt uttag och att ett mer styrande regelverk är nödvändigt. Informationskampanjer och skarpa skrivningar i diskrimineringslagstiftningen har inte lett till några mätbara effekter. Inte heller har den jämställdhetsbonus som alliansregeringen införde resulterat i någon större ökning av mäns uttag av föräldraledighet.

Ett vanligt argument för att män inte kan vara föräldralediga är att de och deras familjer då förlorar pengar eftersom män oftast har högre lön. I ett kort perspektiv kan det stämma, men ser man på de framtida inkomsterna kan en familj göra en rejäl förlust

om de låter traditionella normer styra sitt agerande. Dessutom har många anställda rätt till föräldralön genom sina kollektivavtal som gör att det lönar sig att dela lika.

Löner och andra inkomster påverkas också specifikt av hur uttaget av föräldrapenningen fördelas mellan män och kvinnor. Den som är föräldraledig får en lägre framtida lön och det gäller för både män och kvinnor. För kvinnor kan löneutvecklingen dessutom påverkas positivt om pappan ökar sitt uttag. Varje månad som pappan är hemma ökar den framtida lönen i genomsnitt med 7 procent för mamman. Att kvinnor dessutom har en högre sjukfrånvaro tycks också bero på deras större ansvar för familj och barn. På grund av sjukfrånvaron sjunker kvinnors inkomster och framtida pension ytterligare.

Vänsterpartiet anser att det är dags att ta konsekvenserna av dessa erfarenheter på allvar och göra om föräldraförsäkringen så att den delas lika mellan föräldrarna, utan möjlighet att överlåta dagar. I de familjer som består av en förälder ska naturligtvis alla dagar kunna tas ut av den föräldern. En individualisering ska givetvis också ta hänsyn till att familjer kan se ut på olika sätt.

Regeringen bör återkomma med förslag om en individualiserad föräldraförsäkring. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

5.1 Föräldraförsäkringen i familjer med fler än två föräldrar

Allt fler barn lever i andra familjekonstellationer än den traditionella kärnfamiljen. Det blir allt vanligare att samkönade par väljer att skaffa barn i konstellationer om två mammor och en pappa, två pappor och en mamma eller två av varje. Barn med fler än två föräldrar finns i såväl heterosexuella familjer som regnbågsfamiljer där föräldrarna separerat och träffat nya partners som tar föräldraansvar. De finns i regnbågsfamiljer där fler än två vuxna från början har valt att skaffa barn ihop. De finns i familjer där mor- och farföräldrar spelar en avgörande roll för barnets uppfostran och uppväxt. De finns i familjehem som har haft hand om ett barn sedan späda år. I dag kan endast två personer vara vårdnadshavare, vilket är problematiskt för framför allt barnen i dessa familjer. Vid eventuella separationer riskerar barn exempelvis att gå miste om rätten till umgänge med en eller flera av sina föräldrar.

Vänsterpartiet anser att familjelagstiftningen bör moderniseras så att fler än två personer kan vara vårdnadshavare för ett barn. En sådan modernisering bör ta sin utgångspunkt i barnets rätt till sina föräldrar. I december 2020 tillsatte regeringen en utredning för att se över utformningen av föräldrabalkens regler om föräldraskap och de familjerättsliga reglerna (dir. 2020:132). Regeringen valde tyvärr att inte låta utreda frågan om att göra det möjligt för fler än två personer att vara vårdnadshavare åt ett barn. I stället nöjde den sig med att utreda förutsättningarna för ett barn att upprätthålla sin relation med en social förälder efter en separation eller dödsfall, och om det i övrigt behöver vidtas åtgärder för att underlätta för familjer där fler än två vuxna tar föräldraansvar.

Det kan vara ett bra steg i rätt riktning, men Vänsterpartiet menar att utredningen även borde ha utrett möjligheten för fler än två personer att vara vårdnadshavare åt ett barn. I vår motion Modern familjerätt (2025/26:320) ställer vi därför krav på att regeringen ska tillsätta en utredning i syfte att ändra reglerna i föräldrabalken så att det blir möjligt för ett barn att ha flera vårdnadshavare.

5.2 Deltagande under graviditeten

Föräldrarnas delaktighet redan under graviditeten kan spela en stor roll för hur föräldraskapet utvecklas och vilket ansvar de tar för barnet och barnets uppfostran. En aktiv delaktighet förbättrar också förutsättningarna för föräldrarna att vara stöd för varandra i vad som kan innebära svåra och utsatta situationer. Vänsterpartiet anser därför att möjligheterna för föräldrarna att delta under vårdrelaterade besök, mödravården inkluderad, bör stärkas genom en lagstadgad rätt till ledighet och ersättning.

Regeringen bör återkomma med förslag om att införa en lagstadgad rätt till ledighet och ersättning för föräldrar att närvara vid vårdrelaterade besök i samband med graviditet. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

5.3 Stärkt socialförsäkringsskydd för gravida

Den dåvarande regeringen tillsatte i oktober 2021 en utredning för att göra en översyn av socialförsäkringsskyddet för gravida (dir. 2021:94) med syftet att modernisera socialförsäkringsskyddet för gravida. Det är framförallt reglerna om graviditetspenning som setts över för att de i högre utsträckning än i dag ska fungera ändamålsenligt.

Utredningens slutbetänkande Ett modernare socialförsäkringsskydd för gravida (SOU 2023:23) presenterades i juni 2023. I betänkandet föreslås bl.a. att det i sjukpenningregelverket ska förtydligas att en gravid inte ska anses vara frisk om en icke-gravid hade ansetts vara sjuk med motsvarande symtom och arbete, att taket vid beräkning av den sjukpenninggrundande inkomsten i graviditetspenningen ska höjas till samma nivå som inom sjukpenningen, 10 prisbasbelopp, samt att graviditetspenning ska kunna utgå till och med dagen före faktisk förlossning och att en icke-behovsprövad graviditetspenning ska kunna nyttjas de sista sju kalenderdagarna innan beräknad förlossning och fram till och med dagen före den faktiska förlossningen.

Vänsterpartiet välkomnar utredningens förslag och anser att regeringen snarast bör gå vidare med dem. Vi anser dock att förslaget om icke behovsprövad graviditetspenning bör ändras så att de sista 21 kalenderdagarna före den beräknade förlossningen ska kunna nyttjas fram t.o.m. dagen före den faktiska förlossningen i stället för föreslagna sju kalenderdagar.

Regeringen bör återkomma med förslag utifrån betänkandet Ett modernare socialförsäkringsskydd för gravida (SOU 2023:23) enligt beskrivningen ovan. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

5.4 Ersättningsnivåerna

Vänsterpartiet anser att ersättningsnivåerna i föräldraförsäkringen behöver ses över. Inkomstbortfallsprincipen är central i föräldraförsäkringen. Den innebär att försäkringen ska ge ersättning för förlorad arbetsinkomst. Även om denna princip efterlevs bättre inom föräldraförsäkringen än i övriga delar av socialförsäkringen finns det behov av en översyn även inom föräldraförsäkringen.

5.4.1 Höj taket i föräldraförsäkringen

Taket i föräldraförsäkringen ligger på 10 prisbasbelopp, medan graviditetspenning och tillfällig föräldrapenning ligger på 7,5 prisbasbelopp. Vänsterpartiet anser att taket i

transfereringssystemen bör vara enhetliga och utformas så att 80 procent av löntagarna får 80 procent av lönen i ersättning. Vänsterpartiet föreslår att samtliga tak i socialförsäkringen höjs på detta sätt 2026. Cirka 800 000 personer beräknas få en högre individuell disponibel inkomst som en följd av förslaget. Förslaget beskrivs närmare i Vänsterpartiets budgetmotion (2025/26:2792).

Regeringen bör återkomma med förslag om att höja taken i föräldraförsäkringen (föräldrapenning, tillfällig föräldrapenning och graviditetspenning) så att 80 procent av löntagarna har inkomster under taket. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

5.4.2 Høj grundnivå i föräldraförsäkringen

Ingen förälder borde behöva välja mellan att betala elräkningen eller köpa vinterskor till barnen och inget barn borde behöva växa upp i fattigdom i Sverige. Tyvärr ser det inte ut så i dag; barnfattigdomen är ett stort problem i dagens Sverige.

Föräldrar som inte har arbetat i sex månader närmast före förlossningen, och därför saknar sjukpenninggrundande inkomst (SGI), får föräldrapenning på grundnivå om 250 kronor per dag. De flesta av dem som får föräldrapenning på grundnivå är troligtvis unga och arbetslösa eller studerande eller har invandrat nyligen och inte hunnit etablera sig på arbetsmarknaden. Vänsterpartiet drev igenom en höjning av grundnivå från 225 till 250 kronor om dagen. Höjningen genomfördes 2016 och var en viktig omfördelning och feministisk reform eftersom nio av tio av de som bara har grundnivå i föräldraförsäkringen är kvinnor. Det handlar i praktiken om att förflytta pengar till en grupp kvinnor som inte har stora marginaler. Den som har föräldrapenning på grundnivå och tar ut den för hela månaden får nu 750 kronor mer i månaden. Det innebär en stor skillnad i både föräldrars och barns vardag.

Den höjning som Vänsterpartiet drev igenom innebär en ersättning på 7 500 kronor per månad före skatt för den som tar ut 30 dagar per månad. Det är fortfarande en väldigt låg ersättningsnivå.

Vänsterpartiet anser att grundnivå bör indexeras, i stället för att riksdagen med jämna mellanrum ska höja den när den upplevs ha blivit för låg. Om grundnivå hade räknats upp med inkomstindex från den senaste höjningen 2016 hade den varit 340 kronor per dag 2025. För den som tar ut 30 dagar per månad på grundnivå skulle det innebära att föräldrapenningen höjs med 2 700 kronor per månad. Vänsterpartiet anser att grundnivå bör höjas till 340 kronor per dag.

Regeringen bör höja grundnivå i föräldraförsäkringen till 340 kronor per dag och inkomstindexera den. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

6 Utredningen om en modern föräldraförsäkring

I december 2017 presenterades slutbetänkandet Jämställt föräldraskap och goda uppväxtvillkor för barn – en ny modell för föräldraförsäkringen (SOU 2017:101) från Utredningen om en modern föräldraförsäkring. Utredningen kom till efter en överenskommelse mellan Vänsterpartiet och den dåvarande regeringen. Flera av utredningens förslag skulle utveckla föräldraförsäkringen i rätt riktning och leda till ett mer jämställt och jämlikt uttag av föräldrapenning om de genomfördes. Tyvärr har

varken den dåvarande eller den nuvarande regeringen valt att gå vidare med de av utredningens förslag som skulle ha störst positiv effekt på familjepolitiken.

6.1 Ny modell för föräldrapenning

I slutbetänkandet Jämställt föräldraskap och goda uppväxtvillkor för barn – en ny modell för föräldraförsäkringen (SOU 2017:101) föreslås ett nytt regelverk för föräldrapenningen. Förslaget innebär att föräldrapenning med anledning av barns födelse ska lämnas under högst 460 dagar sammanlagt för föräldrarna, och vid flerbarnsfödelse under ytterligare högst 170 dagar för varje barn utöver det första. Förmånen ska lämnas som längst till dess att barnet har fyllt tio år och ska fördelas enligt en särskild modell. Enligt denna modell är 390 föräldradagar reserverade för perioden från 60 dagar till beräknad födelse tills barnet är tre år gammalt. 130 av dessa dagar är reserverade för vardera föräldern. Mellan barnets treårsdag och tioårsdag får föräldrarna förlåta över 10 föräldradagar per år. Tre av dem är reserverade för vardera föräldern. Nytt är även att 60 dagar kan överlåtas till en annan försäkrad.

Syftet med konstruktionen är att styra uttaget av föräldradagar till barnens första levnadsår då behoven av omsorg är som störst men också att undvika att personer som kan spara många föräldradagar, exempelvis p.g.a. höga inkomster, gör det och använder dem för att dryga ut sin semester i stället för att ta hand om sina barn. De reserverade dagarna för perioden mellan att barnet är tre och tio år syftar till att kunna förlänga semestern något för barnfamiljer med barn i dessa åldrar samt att underlätta vid skollov, läkarbesök och liknande. Denna del av utredningen är inspirationskällan bakom S-MP-regeringens förslag om att införa en familjevecka.

Genom att bryta ut denna del av reformen underlättar man förvisso situationen för många låginkomsttagare, som generellt sett har svårare att ta ut denna typ av ledighet och styra över sina arbetstider, men man åtgärdar inte problemet med att föräldraförsäkringen används för att dryga ut semestern i en orimlig omfattning bland medel- och höginkomsttagare. Eftersom en arbetsgivare inte kan neka föräldraledighet om den anmäls i tillräckligt god tid i förväg kan dessa föräldradagar användas för att ta långa semestrar, vilket kan sätta arbetsgivare i svåra situationer.

Vänsterpartiet anser att den dåvarande S-MP-regeringen borde ha tagit ett helhetsgrepp om föräldraförsäkringen med utgångspunkt i utredningen i stället för att bryta ut vissa delar så som den har gjort. Vänsterpartiet anser att tanken bakom den modell som föreslås i betänkandet är god och att regeringen borde ha gått vidare med förslag baserat på den. Den exakta utformningen med åldersgränser och vilket antal dagar som reserveras för vilka perioder kan diskuteras och justeras. Vi välkomnar också att fler dagar reserveras för vardera föräldern och anser att ett ökat antal dagar bör ses som steg mot en individualiserad föräldraförsäkring.

Regeringen bör återkomma med förslag baserat på modellen i slutbetänkandet Jämställt föräldraskap och goda uppväxtvillkor för barn – en ny modell för föräldraförsäkringen (SOU 2017:101) om att styra uttaget av föräldradagar till barnets första levnadsår och undvika att försäkrade sparar föräldradagar. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

6.2 Utredningens övriga förslag

Utredningen föreslog också utökade möjligheter för en vårdnadshavare att lämna dagar med föräldrapenning till en annan person, ett förslag som nuvarande regering gått vidare med. Förslaget trädde i kraft den 1 juli 2024. Det finns en god tanke bakom förslaget men också vissa risker att det utnyttjas i fel syfte, något som även LO varnar för.

Vänsterpartiet anser precis som LO att förslaget kan öppna för en användning av föräldraförsäkringen som ett omsorgsbidrag eller en omsorgscheck där föräldrar har möjlighet att via försäkringen betala företag eller privatpersoner för att ta hand om deras små barn, vilket vore att frånga principerna bakom och målsättningarna i socialförsäkringssystemen. Marknadselement hör inte hemma i föräldraförsäkringen.

Vidare föreslår utredningen att den s.k. snabbhetspremien tas bort. Premien infördes i lagstiftningen 1986 för att familjer som skaffar ett andra barn inom 30 månader, eller där kvinnan blir gravid inom ett år och nio månader efter en förlossning, inte ska lida ekonomiskt om föräldrarna behöver jobba deltid. Regeln innebär att föräldrarnas SGI är skyddad under denna period. Eftersom regeln innehåller en tidsgräns har den lett till en viss styrning mot att skaffa barn med just detta intervall, enligt flera studier. Vänsterpartiet anser att det är bra att regeln ses över men att perioden skulle kunna förlängas i stället för att regeln tas bort helt.

Vänsterpartiet anser också att de försäkrades SGI bör skyddas i större utsträckning än i dag. Flera av problemen med föräldraförsäkringen för studenter och företagare hänger samman med utformningen av den sjukpenninggrundande inkomsten. Detta konstateras bl.a. i slutbetänkandet Jämställt föräldraskap och goda uppväxtvillkor för barn – en ny modell för föräldraförsäkringen (SOU 2017:101).

I juni 2023 presenterades slutbetänkandet Ett trygghetssystem för alla – nytt regelverk för sjukpenninggrundande inkomst (SOU 2023:30). Där presenterades en modell för hur skyddet av den sjukpenninggrundande inkomsten kan stärkas och bl.a. anpassas bättre för studenter och företagare.

Regeringen bör återkomma med förslag baserat på den modell som presenteras i slutbetänkandet Ett trygghetssystem för alla – nytt regelverk för sjukpenninggrundande inkomst (SOU 2023:30) för att anpassa skyddet för SGI till företagare och studerande. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

7 Omvårdnadsbidraget och merkostnadsersättningen

Den 1 januari 2019 började nya regler om stöd till personer med funktionsnedsättning att gälla. De nya reglerna innebär att två nya förmåner inom socialförsäkringen ersatte förmånerna vårdbidrag och handikappersättning, som skulle fasas ut. De två nya förmånerna kallas omvårdnadsbidrag och merkostnadsersättning.

Vänsterpartiet röstade emot förslaget och yrkade på att den dåvarande regeringen skulle återkomma med ett förslag som tog hänsyn till hjälpbehov och som garanterade ersättning till fler människor med funktionsnedsättning. Vi ville också att den dåvarande regeringen skulle återkomma med ett förslag där konsekvenserna av att införa ett omvårdnadsbidrag analyserats ytterligare, framför allt för gruppen ensamstående kvinnor (se motion 2017/18:4089). Vi ansåg då att syftet med förslagen var bra men att flera av förslagen riskerade att få motsatt effekt. Vänsterpartiet delade den dåvarande regeringens problembild, att regelverket var otydligt och att det fanns brister i

förutsägbarheten i besluten. Vi ansåg dock inte att regeringens förslag skulle åtgärda dessa problem.

Sedan reformen infördes har det kommit åtskilliga uppgifter om att reformen fått olyckliga effekter. En granskning som SVT gjorde i oktober 2020 visade att drygt 7 800 föräldrar till barn som har funktionsnedsättningar hade fått sänkta eller indragna bidrag efter reformen. Därmed hade över hälften, 55 procent, fått bidraget sänkt eller helt indraget. Granskningen byggde på uppgifter som Försäkringskassan hade tagit fram för SVT:s räkning.

Inspektionen för socialförsäkringen (ISF) har granskat reformen i rapporten Införandet av omvårdnadsbidrag och merkostnadsersättning (2020:5) som publicerades i maj 2020. Granskningen visar bl.a. att införandet av de nya förmånerna och utfasningen av de gamla förmånerna har lett till allvarliga konsekvenser för många enskilda personer och för familjer med barn som har en funktionsnedsättning. Handläggningstiderna för de nya förmånerna har gradvis vuxit och blivit långa. Övergångsbestämmelserna har bidragit till långa handläggningstider och glapp i utbetalningar mellan förmånerna. I dag uppgår handläggningstiderna till omkring fyra månader i normalfallet, enligt Försäkringskassan. Det är en förbättring sedan tidigare men fortfarande otillräckligt. Försäkringskassan har varit underfinansierad under lång tid, vilket har påverkat såväl handläggningstider som beslutens kvalitet. Till SVT Rapport uttryckte myndighetens generaldirektör Nils Öberg den 7 augusti 2024 problemet kort och kärnfullt med orden ”vi är för få medarbetare och chefer i förhållande till uppdragets storlek”. Vänsterpartiet är mycket kritiskt mot att regeringen inte tillskjuter tillräckliga resurser till Försäkringskassans viktiga verksamhet. Vi har återkommande föreslagit höjda anslag för myndigheten. I motionen En tryggare sjukförsäkring (2025/26:2779) beskriver vi Försäkringskassans underfinansiering närmare.

Den 12 november 2020 fick ISF i uppdrag av regeringen att analysera utfallet av reformen. Uppdraget slutredovisades den 30 november 2021 när det gällde omvårdnadsbidrag och den 30 september 2022 när det gällde merkostnadsersättning. Utredningen visar bl.a. att det kan vara svårare att komma upp till de högre ersättningsnivåerna inom omvårdnadsbidraget jämfört med inom vårdbidraget. ISF menar att detta kan bero på brister och otydligheter i förarbetena och konstaterar även att Försäkringskassans bedömningar varierar mellan vissa ärenden avseende de fyra olika ersättningsnivåerna. Inspektionen menar också att flera av de brister som nu uppmärksammas förutsågs av flera remissinstanser. ISF konstaterar dessutom att det enligt förarbetena var lagstiftarens intentioner att Försäkringskassans handläggning av omvårdnadsbidrag ska luta sig mot tidigare praxis som fanns inom vårdbidraget men att det inte verkar ha blivit så.

I rapporten kritiserar ISF Försäkringskassans syn på föräldrarnas ansvar, vilken leder till lägre eller utebliven ersättning för många föräldrar. ISF har också i tidigare rapporter framfört att det behöver tydliggöras vad som kan anses ingå i det normala föräldrans ansvaret. Vänsterpartiet delar denna kritik och menar att regeringen bör åtgärda problemet.

Regeringen bör återkomma med förslag om ett förtydligande av synen på föräldrans ansvar enligt lagstiftarens intentioner. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

Vänsterpartiets kritik mot reformen, som vi framförde när förslaget lades fram och röstades igenom i riksdagen, står fast. Den får också stöd från de granskningar som genomförts.

Regeringen bör återkomma med förslag om att åtgärda bristerna i omvårdnadsbidraget och merkostnadsersättningen enligt ISF:s utredning när det gäller Försäkringskassans tillämpning. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

Vänsterpartiet anser att regeringen bör agera för att säkerställa att ingen drabbas under den period då frågan granskas och bereds.

Regeringen bör återkomma med förslag om att säkerställa kompensation för de som har drabbats och riskerar att drabbas av bristerna i införandet av omvårdnadsbidraget. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

Isabell Mixter (V)

Nadja Awad (V)

Malcolm Momodou Jallow (V)

Andreas Lennkvist Manriquez (V)

Vasiliki Tsouplaki (V)

Ciczie Weidby (V)